

ПОЕЗИЯ.

Двойна духовна дѣйностъ. Прозата, безъ да измѣня дѣйствителността, изучава прѣдметитѣ и дава знание за тѣхъ, а поезията, съ помощта на гения и таланта, създава, тѣй да се каже, нови прѣдмети, породени въ въображението. Прозата изобразява дѣйствителността, както си е; поезията възъ основа на дѣйствителността създава нови прѣдмети. Цѣлата наша духовна дѣйност работи въ двѣ такива насоки. Кога тя е насочена да изучи, изслѣдува дѣйствителността, — тогава се явява *науката*. Науката не е нищо друго, *наука*. освѣнъ отвлѣчена система на понятия, които се отнасятъ къмъ извѣстенъ крѣгъ прѣдмети, чийто умѣтвъ списъкъ вече съществува (вижъ Христоматия, т. I, статия на Павлова: «*Разлика между наукитѣ и искусствата*»). Кога духовната дѣйност произвожда нови прѣдмети, несъществуващи още форми, тогава се явява *искусството* въ най-широко значение *искусство*. на тая дума.

Занаятъ и художество. Прѣдмети на искусството сѫ всички нѣща, които човѣкъ произвожда, напр. обувки, облѣкло, съждове, здания, статуи, картини, музикални писеси, поетични произведения и т. н. Едни отъ тия прѣдмети, напр. обувкитѣ, съждоветѣ, зданията и др. т. удовлетворяватъ материалнитѣ потреби на човѣка; тѣ, прѣди всичко, имать прѣдъ очи ползата, като оставятъ на страна хубостъта, изяществото на прѣдмета. Тѣхниятъ производителъ трѣбва да има само на-викъ, умѣние, срѣчность; за тѣхното производство не се и-зиска нито особено развитъ умъ, нито нравствено развитие, нито пъкъ любовь или нѣкакво душевно разположение. Производството на такива прѣдмети се нарича *занаятъ*, *иску-^{занаятъ.}ство механично, техническо*. Другитѣ прѣдмети на искусствата, както напр., театри, статуи, картини, опери, романи, изобщо всички поетични произведения гонятъ, прѣди всичко,